

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžp/7/2012
Identifikačné číslo spisu:	1007200525
Dátum vydania rozhodnutia:	23.05.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1007200525.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcov: 1. L.. A. D., bytom C., Q., 2. C. D., R., L., O., J., zastúpeného JUDr. Tomášom Plankom, advokátom so sídlom Nám. Slobody 10, Bratislava, proti žalovanému: Obvodný úrad Bratislava, pracovisko odboru výstavby a bytovej politiky, so sídlom Lamačská cesta 8, Bratislava (pôvodne Krajský stavebný úrad v Bratislave), za účasti: 1. L.. T. Y., 2. L.. F. Y., obaja bytom P., Q., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/2006/2011/MRV zo dňa 5. februára 2007, na odvolanie žalobcov 1. a 2. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/97/2007-238 zo dňa 21. októbra 2011, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/97/2007-238 zo dňa 21. októbra 2011, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia 1. a 2. domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného č. A/2006/2011/MRV zo dňa 5. februára 2007, ktorým ako odvolací orgán odvolanie žalobcov zamietol a potvrdil rozhodnutie stavebného úradu - Mestskej časti Bratislava - Nové Mesto, č. ÚKaSP-2005-6/1810-OMA z 3. mája 2006, ktorým podľa § 39a, §§ 60-66 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) v spojení s vyhláškou Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, povolil stavbu „Rekonštrukcia rodinného domu na P., Q.“ na pozemku parc. č. XXXXX/X, XXXXX/X kat. úz. M. L., pre žiadateľov F. Y. a I.. T. Y., obaja bytom P., Q., podľa projektovej dokumentácie vypracovanej I.. J.. V. Y., overenej v spojenom územnom a stavebnom konaní. O trovách konania rozhodol krajský súd s prihliadnutím na § 250k ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko neúspešní žalobcovia nemajú na ňu nárok, pribratým účastníkom trovy nevznikli a žalovanému tento nárok nevznikol zo zákona.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynul záver, že rozhodnutie žalovaného ako i konanie, ktoré mu predchádzalo bolo realizované v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Konštatoval, že v konaní nezistil také porušenie zákona zo strany správneho orgánu, ktoré by malo za následok nezákonnosť vydaného rozhodnutia, keď správny orgán umožnil žalobcom vyjadriť sa k veci a vo svojom rozhodnutí sa s podanými námietkami vysporiadal dostatočným spôsobom. Vyslovil, že žalobcovia v odvolaní neuviedli žiadne relevantné skutočnosti, s ktorými by sa správny orgán nebol podrobne vysporiadal, a ktorými by boli preukázali konkrétne porušenie alebo ohrozenie ich subjektívnych práv, či preukázali, že správne orgány pri hodnotení vykonaných dôkazov porušili § 34 ods. 5 zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“).

Uviedol, že v danom prípade sa jedná o lokalitu podľa územného plánu s realizovanou radovou zástavbou, čomu zodpovedá aj dokumentácia stavebníkov. Zo stanovísk orgánov neboli zistené zásahy ohrozujúce zdravie a bezpečnosť ľudí, príp. verejného záujmu a stavebný úrad sa v rozhodnutí vysporiadal s námietkami účastníkov konania. Mal za to, že prvostupňové rozhodnutie obsahuje podmienky na uskutočnenie výstavby v súlade so stanoviskami príslušných inštitúcií, aj orgánov životného prostredia a svetlotechnického posudku.

Vychádzajúc z pripojeného spisového materiálu, včítane projektovej dokumentácie a svetlotechnického posudku zo dňa 25. septembra 2005, doložených k súdnemu spisu, krajský súd zistil, že námietky žalobcov uvedené v žalobe nie sú takými námietkami, s ktorými by sa už nebol žalovaný vo svojom rozhodnutí dostatočne podrobne vysporiadal. Dodržanie svetlotechnických podmienok rekonštruovanej stavby ako i susedných nehnuteľností skonštatoval autorizovaný odborník a s jeho zisteniami sa stotožnil správny orgán ako i súd prvého stupňa, ktorý poukázal na skutočnosť, že žalobcovia nekonkretizovali pochybenia, ktorých sa mal odborník vo svojom posudku dopustiť, preto nemal dôvod na opätovné vypracovanie nového svetlotechnického posudku. Dal do pozornosti poukaz žalovaného na príslušný odborný názor I. L., podľa ktorého vzhľadom na orientáciu existujúcej zástavby (juhozápadne od ulice a severovýchodne od záhrady) navrhovaná stavba v záhradnej časti neovplyvní podmienky denného osvetlenia obytných miestností na susedných rodinných domoch, teda ani na dome žalobcov.

Ohľadom vzdialenosti medzi oboma stavbami mal súd prvého stupňa nesporne za preukázané, že tieto sú umiestnené v zmysle požiadaviek definovaných v § 4 a 6 vyhlášky č. 532/2002 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na výstavbu a o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie (ďalej len „vyhláška č. 532/2002 Z. z.“), a to v súlade s územným a urbanistickým riešením stavieb v danej lokalite. Doplnil, že ide o radovú zástavbu, t.j. bez voľnej preluky medzi domami a realizovanie prístavby v záhradnej časti pozemku na hranici susednej nehnuteľnosti (tiež záhrady) trvalo neobmedzuje využívanie susednej parcely na účely záhrady. Uviedol, že prístavba staviteľov svojou polohou nezabráni prístupu vzduchu na zadnú časť domu žalobcov, nakoľko z tejto časti je voľný priestor od ich záhrady, tak ako doteraz. Dodal, že žalobcovia neuviedli v námietkach ani žalobe príčinu, pre ktorú majú obavy z uhynutia svojich porastov v záhrade, pričom z dokumentácie staviteľov vyplýva, že prístavba je realizovateľná len z ich pozemku, t.j. bez zásahu na záhradnú časť pozemku žalobcov. Preto súd prvého stupňa nepokladal námietku žalobcov za opodstatnenú.

Ďalej konštatoval, že z obsahu pripojeného spisového materiálu nevyplynulo, že by rozhodnutím o umiestnení predmetnej prístavby za súčasného dodržania určených podmienok, objektívne došlo k ohrozeniu, či obmedzeniu práv žalobcov ako vlastníkov susediacej nehnuteľnosti. O splnení hygienických podmienok svedčia príslušné stanoviská oslovených inštitúcií (Obvodný úrad životného prostredia) a svetlotechnický posudok. Výhľad a vegetačné podmienky pozemku nie sú normovými požiadavkami ani nie sú limitom z hľadiska požiadaviek na stavby určenými stavebným zákonom, vyhláškami alebo STN. Zároveň uviedol, že nezistil ani dôvody, pre ktoré by mohlo realizáciou prístavby dôjsť k zníženiu hodnoty majetku žalobcov.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa 1. a žalobca 2.

Žalobkyňa 1. v podanom odvolaní žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu v zmysle § 250j ods. 2 písm. a/, b/, c/ a e/ OSP zrušil a vec vrátil správnomu orgánu na nové konanie a rozhodnutie. Namietala nesprávnosť záveru žalovaného, že stavebné povolenie bolo vydané manželom Y. na základe dostatočne zisteného skutkového stavu, ako aj jeho záveru, že procesné práva žalobcov neboli v stavebnom konaní akokoľvek porušené. Ďalej namietala, že svetlotechnický posudok I. L. je nepravdivý a neseriózný, vychádzajúci z klamlivých faktov a nesprávnych výpočtov. Podľa jej názoru tento mal byť krajským súdom overený, a to vypracovaním nového znaleckého posudku z odboru stavebnej fyziky v prieskumnom konaní. Krajskému súdu vyčítala nesprávnosť jeho záveru, že nemohol prihliadnuť na dôkazné prostriedky predložené žalobcami až v súdnom konaní, a to na fotodokumentáciu, ktorou sa snažili preukázať škodu a stav vlastnej nehnuteľnosti ako dôsledok rekonštrukcie susednej stavby, nakoľko zo snímok nie je zjavné, v akom stave bol majetok žalobcov pred prestavbou susednej nehnuteľnosti. Zdôraznila, že žaloba v prejednávanej veci bola podaná v čase, keď neboli začaté práce na prestavbe Y. a stavba žalobcov bola bezchybná.

Žalobca 2. v podanom odvolaní navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu v zmysle § 250j ods. 2 písm. a/, c/ a e/ OSP zrušil a vec vrátil správnomu orgánu na ďalšie konanie. Zároveň navrhol žalobcovi 2. priznať náhradu trov konania. Uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomne podaného odvolania žalobkyne 1. Súčasne namietal, že krajský súd vo svojom rozhodnutí neprihliadal na skutočnosť, že realizáciou susednej prístavby došlo k podstatnému zníženiu hodnoty nehnuteľnosti, ktorá je vo vlastníctve žalobcov. Vzhľadom na uvedené mal za to, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a spoľahlivo nezistil skutkový stav veci. Taktiež namietal, že napadnutým rozhodnutím krajského súdu boli porušené procesné práva účastníkov konania.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že v súlade s právnym názorom Krajského súdu v Bratislave uvedeným v napadnutom rozsudku, má za to, že rozhodnutie žalovaného, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, bolo realizované v zmysle príslušných právnych predpisov a podaná žaloba nie je dôvodná, preto ju bolo potrebné zamietnuť. Vyjadril sa, že súd prvého stupňa sa dostatočne vecou zaoberal, dostatočne zistil skutkový stav veci a správne posúdil podstatné otázky sporu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§246c ods. 1 veta prvá OSP a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov 1. a 2. nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky s ohľadom na obsah podaného odvolania posudzoval, či správne orgány pri rozhodovaní vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu veci a zisťoval, či preskúmavacie konanie na krajskom súde bolo vedené takým procesným postupom, ktorý zabezpečoval správny výsledok.

Podľa § 39a ods. 1 stavebného zákona rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na

obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia. Umiestnenie stavby sa vyznačí v grafickej prílohe územného rozhodnutia.

Podľa ods. 4 uvedeného ustanovenia stavebný úrad spojí územné konanie o umiestnení stavby so stavebným konaním pri jednoduchej stavbe alebo jej prístavbe a nadstavbe, ak sú podmienky umiestnenia jednoznačné vzhľadom na pomery v území; pri ostatných stavbách tak urobí za predpokladu, že podmienky na ich umiestnenie vyplývajú z územného plánu zóny.

Podľa § 55 ods. 1 stavebného zákona stavebné povolenie sa vyžaduje, pokiaľ tento zákon a vykonávacie predpisy k nemu alebo osobitné predpisy neustanovujú inak, pri stavbách každého druhu bez zreteľa na ich stavebnotechnické vyhotovenie, účel a čas trvania; stavebné povolenie sa vyžaduje aj pri zmene stavieb, najmä pri prístavbe, nadstavbe a pri stavebných úpravách.

Podľa § 61 ods. 1 stavebného zákona stavebný úrad oznámi začatie stavebného konania dotknutým orgánom, všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním. Súčasne ich upozorní, že svoje námietky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Na pripomienky a námietky, ktoré boli alebo mohli byť uplatnené v územnom konaní alebo pri prerokúvaní územného plánu zóny, sa neprihliada.

Podľa ods. 2 uvedeného ustanovenia od miestneho zisťovania, prípadne aj od ústneho pojednávania môže stavebný úrad upustiť, ak sú mu dobre známe pomery staveniska a žiadosť poskytuje dostatočný podklad pre posúdenie navrhovanej stavby.

Podľa ods. 3 uvedeného ustanovenia stavebný úrad oznámi účastníkom začatie stavebného konania najmenej 7 pracovných dní pred konaním miestneho zisťovania prípadne ústneho pojednávania. Ak stavebný úrad upustí od ústneho pojednávania, určí, do kedy môžu účastníci uplatniť námietky, a upozorní ich, že sa na neskoršie podané námietky neprihliadne.

Podľa § 62 ods. 3 stavebného zákona stavebný úrad zabezpečí stanoviská dotknutých orgánov, ich vzájomný súlad a posúdi vyjadrenie účastníkov konania a ich námietky.

Podľa § 66 ods. 1 stavebného zákona v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie.

Podľa názoru odvolacieho súdu, správne orgány oboch stupňov v konaní postupovali náležite v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si zadovážili dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, riadne zistili skutočný stav veci a zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia i náležite odôvodnili a vysporiadali sa s námietkami žalobcov.

Pokiaľ žalobcovia v konaní pred krajským súdom namietali nedodržanie vzájomných odstupových vzdialeností stavieb, tak odvolací súd nemohol akceptovať tieto tvrdenia žalobcov a je toho názoru, že správne orgány ako i krajský súd postupovali zákonným spôsobom, keď vychádzali správne okrem iného i z aplikácie § 6 vyhlášky č. 532/2002 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o všeobecných technických požiadavkách na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie.

Podľa § 6 ods. 1 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. vzájomné odstupy stavieb musia spĺňať požiadavky urbanistické, architektonické, životného prostredia, hygienické, veterinárne, ochrany povrchových a podzemných vôd, ochrany pamiatok, požiarnej bezpečnosti, civilnej ochrany, požiadavky na denné osvetlenie a preslnenie a na zachovanie pohody bývania. Odstupy musia umožňovať údržbu stavieb a

užívanie priestorov medzi stavbami na technické alebo iné vybavenie územia a činnosti, ktoré súvisia s funkčným využívaním územia.

Podľa ods. 2 stavbu možno umiestniť na hranici pozemku, len ak jej umiestnením nebude trvalo obmedzené užívanie susedného pozemku na určený účel.

V danom prípade je medzi účastníkmi konania nesporné a táto skutočnosť vyplýva aj z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v administratívnom spise, že príslušné územie, kde sa nachádza stavebný pozemok stavebníkov, je územím charakterizovaným radovou zástavbou rodinných domov. I keď v uvedenom prípade navrhovaným umiestnením rodinné domy medzi sebou nevytvárajú voľný priestor, v zmysle § 6 ods. 2 vyhlášky č. 532/2002 Z. z. je možné takúto stavbu umiestniť na hranici pozemku, ak jej umiestnením nebude trvalo obmedzené užívanie susedného pozemku na určený účel. Zároveň je potrebné zohľadniť, že pri radovo umiestnených rodinných domoch, ako aj pri realizácii ich zmien, na štítových stenách nesmú byť povolené otvory, ktorých umiestnenie by viedlo k trvalo obmedzenému užívaniu susedného pozemku na určený účel.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konali správne orgány v súlade so zákonom a za súčasného rešpektovania stanovených podmienok, nakoľko v zmysle citovaného ustanovenia možno nesporne dospieť k záveru, že stavbu stavebníkov bolo možné umiestniť takým spôsobom, akým o tom rozhodol stavebný úrad.

Taktiež podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd v súlade so zákonom vyhodnotil i námietky žalobcov, pokiaľ poukazovali na zníženie pohody ich bývania v dôsledku umiestnenia stavby stavebníkov. Uvádzané námietky žalobcov sú viac-menej všeobecného charakteru, pokiaľ tvrdia, že bude znížená pohoda ich bývania. V danom prípade zo žiadneho z dôkazov nachádzajúcich sa v administratívnom spise nevyplýva, že by v dôsledku takto umiestnenej stavby na pozemku malo dôjsť u žalobcov napr. k zabráneniu prístupu vzduchu do zadnej časti domu žalobcov, resp. takto umiestnená stavba stavebníkov by im mala spôsobovať prípadné tienenie a pod. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je potrebné teda konštatovať, že v rámci rozhodovacieho procesu stavebný úrad ako i odvolací správny orgán pri umiestnení navrhovanej stavby stavebníkov rešpektovali § 6 vyhlášky č. 532/2002 Z. z.

Ako vyplýva z rozhodnutia stavebného úradu (Mestskej časti Bratislava - Nové Mesto), vydal v spojenom územnom a stavebnom konaní rozhodnutie zo dňa 03. mája 2006, v ktorom rozhodol, že stavbu stavebníkov F. Y. a I.. T. Y. v spojenom územnom a stavebnom konaní na parc. č. XXXXX/X, XXXXX/X v kat. úz. M. L. podľa § 39a, §§ 60-66 stavebného zákona, povoľuje. Taktiež ako vyplýva z rozhodnutia stavebného úradu, tento správne a v súlade so zákonom zároveň do rozhodnutia zakotvil podmienky pre umiestnenie a uskutočnenie stavby.

V súvislosti s príslušnými námietkami žalobcov je potrebné zdôrazniť, že správne orgány sa s týmito riadne vysporiadali a venovali im dostatočnú pozornosť pri skúmaní, či predmetná stavba nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými stavebným zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania v danej lokalite.

Pokiaľ žalobcovia prezentovali v preskúmvacom konaní na krajskom súde podľa piatej časti hlavy druhej Občianskeho súdneho poriadku ďalšie námietky, správne krajský súd konštatuje, že na tieto námietky nebolo možné prihliadnuť, nakoľko boli uplatnené až po zákonom stanovenej lehote zakotvanej v § 250b OSP. Odvolací súd sa taktiež stotožňuje s odôvodnením krajského súdu, že z predloženej fotodokumentácie, ktorou sa žalobcovia snažili preukázať škodu a stav vlastnej nehnuteľnosti ako dôsledok rekonštrukcie susednej stavby, nie je zrejmé, v akom stave bol majetok žalobcov pred prestavbou susednej nehnuteľnosti, pričom podľa názoru odvolacieho súdu, tieto skutočnosti v žiadnom prípade nemali a nemôžu mať vplyv na zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov. Správne konštatuje krajský súd, že predložené snímky nepreukazujú vznik škody v súvislosti s realizáciou prístavby.

Námietky žalobcov vznesené v odvolaní neboli spôsobilé ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého

rozsudku krajského súdu. Odvolanie žalobcov neobsahuje žiadne nové skutočnosti, s ktorými by sa krajský súd nebol podrobne vysporiadal, a ktorými by žalobcovia preukázali konkrétne porušenie alebo ohrozenie svojich subjektívnych práv, alebo preukázali, že neboli splnené zákonné podmienky pre vydanie napadnutého správneho rozhodnutia a že by správne orgány v spojenom územnom a stavebnom konaní pri vykonávaní a hodnotení dôkazov porušili ustanovenia správneho poriadku (§ 140 stavebného zákona). Nesúhlas žalobcov s právnym názorom krajského súdu a jeho neprijateľnosť pre žalobcov nie je v danej veci právne relevantnou námietkou, ktorá by mohla niečo zmeniť na skutkových zisteniach a právnych záveroch krajského súdu.

Keďže podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky krajský súd o otázkach, ktoré boli dôvodom na podanie žaloby žalobcov o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, nerozhodol svojvoľne ani protizákonne a keďže odvolací súd nezistil dôvod na zmenu ani zrušenie napadnutého rozsudku, považujúc aj jeho odôvodnenie za logické, jasné a zrozumiteľné a nezistil v tomto rozhodnutí žiadny rozpor so stavebným zákonom a vykonávacími predpismi k tomuto zákonu, rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP a s poukazom na § 246c veta prvá a § 224 ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobcovia 1. a 2. v odvolacom konaní úspech nemali, a žalovanému a účastníkom konania ich náhrada neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.